

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **V. V.**, zast. JUDr. Lumírem Mičánkem, advokátem se sídlem Pod Pražskou 399, Řitka, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2018, čj. 1103/2018-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2021, čj. 5 A 94/2019-68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V únoru 2014 Magistrát hl. m. Prahy oznámil žalobci, že dosáhl 12 bodů v tzv. bodovém hodnocení, a zaslal mu výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal proti tomuto oznámení námitky, které magistrát zamítl (rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015). Proti rozhodnutí o námitkách se žalobce odvolal (odvolání ze dne 12. 3. 2015), žalovaný odvolání zamítl. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil u městského soudu, který žalobu pro opožděnost odmítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. V ní mj. tvrdí, že se po dobu tří let domníval, že žalovaný jeho odvolání ze dne 12. 3. 2015 vyhověl. K jeho překvapení ho policie 28. 5. 2019 informovala, že jeho odvolání bylo zamítnuto. Městský soud žalobu nesprávně odmítl. Soud přehlédl, že žalovaný opírá okamžik doručení o telefonický hovor. Stěžovatel polemizuje s řádností doručení i se závěry městského soudu, podle nichž na fikci doručení nemá vliv skutečnost, že zásilka nebyla po uplynutí úložní doby vhozena do schránky, ani to, že se stěžovatel s obsahem doručované písemnosti neseznámil. V doplnění kasační stížnosti ze dne 31. 5. 2021 pak

stěžovatel již prostřednictvím advokáta JUDr. Mičánka upozorňuje na „letitou nečinnost“ žalovaného, která trvala tři léta.

[3] V nynější věci NSS může řešit jen otázku, zda městský soud postupoval správně, pokud žalobu odmítl jako opožděnou [kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Proto se NSS nevyjadřoval k dílčím námitkám, jimiž stěžovatel nezpochybňoval závěr o opožděnosti žaloby.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Úvodem NSS popírá, že by usnesení městského soudu bylo nepřezkoumatelné. Naopak toto usnesení je sepsáno pečlivě.

[6] Stěžejní otázkou tohoto sporu je, zda stěžovatel podal žalobu včas. Tuto otázku lze zodpovědět až poté, co soud ověří, zda žalovaný stěžovateli řádně doručil rozhodnutí ze dne 23. 10. 2018.

[7] Podle § 19 odst. 4 správního řádu pokud to nevylučuje zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování, kterou mu účastník sdělí. Pokud si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, *písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty* (§ 24 odst. 1 správního řádu). Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

[8] V projednávané věci se již v počátku správního řízení nedařilo magistrátu úspěšně doručovat písemnosti stěžovateli na adresu jeho trvalého pobytu, tj. C. 1084/20, P. 9. Proto mu ustanovil opatrovnici pro doručování (stěžovatelovu sestru). Magistrát doručil opatrovnici prvotní oznámení o tom, že stěžovatel dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů (opatrovnice vyzvedla zásilku 27. 3. 2014). Po doručení této písemnosti stěžovatel obratem reagoval podáním ze dne 1. 4. 2014, které magistrát posléze vyhodnotil jako námitku proti oznámení o záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Na konci tohoto podání stěžovatel jako adresu uvedl P. O. BOX X, M. 1, P. 10, a stvrdil to svým podpisem. Magistrát následně zaslal stěžovateli výzvu k seznámení se s podklady řízení, kterou si stěžovatel ve schránce P. O. BOX X nejdříve nevyzvedl (dle doručky se zásilka vrátila odesílateli 23. 4. 2014); následný pokus o doručení do těžké schránky byl úspěšný a stěžovatel si zásilku vyzvedl 30. 6. 2014. Dne 16. 7. 2014 stěžovatel do protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí uvedl: „*Veškeré písemnosti mi zasílejte na adresu: J. z V. 1731/11, P.*“ (adresa pro doručování).

[9] Stěžovateli se na adresu pro doručování v Praze 9 podařilo doručit např. rozhodnutí magistrátu ze dne 23. 2. 2015 o zamítnutí námitek (dle doručky si stěžovatel vyzvedl zásilku na poště dne 27. 2. 2015). V odvolání ze dne 12. 3. 2015 stěžovatel potvrdil, že jeho adresa pro doručování je na adrese v P. 9, J. z V. 1731/11. Žalovaný stěžovateli doručoval žalobou napadené rozhodnutí jednak do P. O. BOXu v P. 10, jednak na adresu pro doručování. Obě zásilky se vrátily. U obou zásilek Česká pošta učinila neúspěšný pokus o doručení. Podstatné je, že dle podacího lístku zásilky doručované dne 24. 10. 2018 na adresu pro doručování byl stěžovatel (adresát) na adrese neznámý, avšak pošta mu

pokračování

nechala poučení o následcích nevyzvednutí zásilky, tj. o fikci doručení. Zásilku pošta od 25. 10. 2018 připravila k vyzvednutí a dne 6. 11. 2018 vrátila odesílateli. Ze správního spisu plyne, že dne 18. 12. 2018 pracovnice magistrátu stěžovateli telefonicky sdělila, že v důsledku dosažení 12 bodů pozbyl řidičské oprávnění a že měl již v listopadu 2018 odevzdat řidičský průkaz. Dle úředního záznamu stěžovatel vzal tuto informaci na vědomí a slíbil, že řidičský průkaz odevzdá co nejdříve. Ve správním spisu se nachází oznámení ve věci podezření z přestupku neodevzdání řidičského průkazu (stěžovatel průkaz neodevzdal ani do 3. 1. 2019). Ve světle těchto skutečností se jako nedůvěryhodné jeví „překvapení“ stěžovatele, který se prý teprve 28. 5. 2019 od policie dozvěděl o osudu odvolání ze dne 12. 3. 2015.

[10] NSS, stejně jako městský soud, nemá pochybnosti o tom, že stěžovateli bylo žalobou napadené rozhodnutí doručováno v souladu se správním řádem. Jakkoli na počátku řízení magistrát stěžovateli ustanovil opatrovnici pro doručování, v dalším průběhu řízení stěžovatel ve svých podáních označil další adresy odlišné od místa trvalého pobytu, na které si vyžádal doručování zásilek. Magistrát stěžovateli úspěšně doručoval na adresu pro doručování. Proto nebylo třeba doručovat prostřednictvím opatrovnice. Navíc při doručování napadeného rozhodnutí žalovaný poskytl stěžovateli vyšší standard tím, že se mu pokusil zásilku doručit rovnou na dvě označené adresy. Při doručování tedy nedošlo k jakékoli nezákonnosti. Zásilka doručovaná na adresu pro doručování byla připravena k doručení od 25. 10. 2018, po uplynutí úložní lhůty dle § 24 odst. 1 správního řádu byla doručena fikcí. Desátý den lhůty (4. 11. 2018) připadl na neděli. Za den doručení fikcí tak bylo třeba považovat nejbližší příští pracovní den, tj. pondělí **5. 11. 2018** [§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu]. Toho dne bylo napadené rozhodnutí stěžovateli doručeno fikcí a nabylo právní moci (§ 73 odst. 1 správního řádu). Poslední den k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí byl **7. 1. 2019** (pondělí), jelikož konec dvouměsíční lhůty k podání žaloby připadl na sobotu 5. 1. 2019 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Stěžovatel podal žalobu až **3. 7. 2019**, tj. bezmála půl roku po uplynutí lhůty k jejímu podání.

[11] Stěžovatelova polemika s usnesením městského soudu není namístě. Na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby byla doručovaná písemnost vložena do schránky adresáta, či nikoli (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41, č. 3524/2017 Sb. NSS, bod 24). Proto při doručení písemnosti fikcí není ani podstatné, že se stěžovatel s obsahem zásilky neseznámil. Pokud si stěžovatel myslel, že mu žalobou napadené rozhodnutí nebylo řádně doručeno, jistě mohl požádat o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu (tamtéž, bod 25).

[12] V kasační stížnosti stěžovatel nepravdivě uvedl, že se po správních orgánech dožadoval doručování zásilek na adresu trvalého pobytu. Ze správního spisu nic takového neplyne. Navíc je toto tvrzení v rozporu s počátečním nezdarem při doručování písemností na adresu trvalého pobytu, resp. při následném doručování za pomoci opatrovnice pro doručování. Stejně tak je lichá námitka, že správní orgány odvíjely doručení napadeného rozhodnutí od data telefonického rozhovoru se stěžovatelem. V okamžiku telefonátu (18. 12. 2018) bylo rozhodnutí již více než měsíc řádně doručeno.

[13] S důvody napadeného usnesení se mívají zbylé námitky. Na posouzení věci vůbec nemá vliv, jak a kdy městský soud reagoval na podání zástupce stěžovatele ze dne 5. 1. 2021, ani to, zda je přílohou soudního spisu také seznam řádně číslovaných listin. Jde-li o výtku „nečinnosti“ městského soudu po dobu několik měsíců, NSS nepochybuje, že městský soud – s ohledem na počet nerozhodnutých věcí – vynaložil v této věci dostatečné úsilí, byť mu řízení v této relativně jednoduché věci trvalo více než 1,5 roku. Konečně k údajné „letité neodůvodněné nečinnosti“ žalovaného lze uvést, že délku řízení způsobil především sám stěžovatel, což NSS výše demonstroval popisem peripetií při doručování jednotlivých písemností v průběhu správního řízení. Na věc pak nelze aplikovat rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2015, čj. 9 As 60/2015-39, kterého se v doplnění kasační stížnosti dovolává stěžovatel, neboť tento rozsudek se věnuje otázce doručování na elektronickou adresu (tedy zcela jiné otázky, než o kterou se jedná v nynější věci).

[14] Proto NSS kasační stížnost zamítl podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[15] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Jelikož NSS rozhodl bezodkladně ve věci samé, nerozhodoval o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. června 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu